

Starší Robert D. Hales
Kvorum Dvanácti apoštolů

Svoboda jednání je v plánu života nezbytná

Pokaždé, když se rozhodneme přijít ke Kristu, vzít na sebe Jeho jméno a následovat Jeho služebníky, postoupíme vpřed na cestě k věčnému životu.

Nedávno mi přišel dopis od přítele, s nímž se znám už přes 50 let, který není členem Církve. Poslal jsem mu na čtení nějaké materiály o evangeliu a on na to odpověděl: „Zpočátku pro mě bylo těžké pochopit význam typicky mormonských výrazů, jako *svoboda jednání*. Možná by pomohl malý slovníček.“

Byl jsem překvapený, že nepochopil, co výrazem *svoboda jednání* myslíme. Otevřel jsem si slovník na internetu. Z deseti uvedených anglických definic a použití tohoto slova žádná nevyjadřovala myšlenku rozhodovat se. My učíme, že svoboda jednání je Bohem daná schopnost a výsada rozhodovat se a jednat sám za sebe, aby nebylo jednáno za nás.¹ Svoboda jednání znamená skládat účty ze svých skutků a jednat zodpovědně. V plánu spasení je naše svoboda jednání nezbytná. S ní jsme svobodni, abychom „si zvolili svobodu a věčný život skrze velkého Prostředníka všech lidí,“ nebo

abychom „si zvolili zajetí a smrt podle zajetí a moci ďáblovy“.²

Slova známé náboženské písně nás této zásadě učí velmi jasně:

*Věz, každá duše volnost má,
být a žít tak, jak chce či má.
Neb nám Bůh věčnou pravdu dá,
že nás do nebe nenutí.*³

Abych zodpověděl otázku svého přítele, a také otázky dobrých mužů a žen po celém světě, dovolte mi podělit se o to, co o významu svobody jednání víme.

Než jsme přišli na zem, Nebeský Otec nám předložil svůj plán spasení – v plánu bylo přijít na zem, obdržet tělo, rozhodovat se jednat dobře nebo zle a činit pokrok, abychom se stali takovými, jako je On, a žili s Ním na věky.

Svoboda jednání – schopnost rozhodovat se a jednat sám za sebe – byla nezbytným prvkem tohoto plánu. Bez svobody jednání bychom se nemohli rozhodovat správně ani

činit pokrok. Se svobodou jednání se však také můžeme rozhodovat špatně, můžeme hřešit a ztratit příležitost být znovu s Nebeským Otcem. Proto nám měl být poskytnut Spasitel, který by trpěl za naše hříchy a vykoupil nás, pokud bychom činili pokání. Skrze své nekonečné Usmíření Spasitel „uskutečnil plán milosrdenství, aby uspokojil požadavky spravedlnosti“.⁴

Poté, co nám Nebeský Otec předložil svůj plán, Lucifer předstoupil a řekl: „Pošli mne ... a vykoupím veškeré lidstvo, takže [ani] jediná duše nebude ztracena, ... pročez dej mi svou čest.“⁵ Náš Otec tento plán zamítl, neboť by nám odepřel svobodu jednání. Byl to vskutku plán vzpoury.

Poté svou svobodu jednání použil Ježíš Kristus, „Milovaný a Vyvolený“ Syn Nebeského Otce od počátku, a řekl: „Otče, staň se vůle tvá a sláva buď tvou na věky.“⁶ On se stal naším Spasitelem – Spasitelem světa.

Luciferova vzpoura měla za následek velký konflikt. Každé z dětí Nebeského Otce dostalo příležitost použít svobodu jednání, kterou jim Nebeský Otec dal. My jsme se rozhodli věřit Spasiteli Ježíši Kristu – jít za Ním, následovat Ho a přijmout plán, který Nebeský Otec předložil pro naše dobro. Ale třetina dětí Nebeského Otce neměla víru Spasitele následovat a rozhodla se raději následovat Lucifera neboli Satana.⁷

A Bůh řekl: „Pročez, protože se Satan proti mně vzbouřil a snažil se znichiti svobodu jednání člověka, kterou jsem mu já, Pán Bůh, dal, ... způsobil [jsem], že byl svržen.“⁸ Ti, kteří Satana následovali, se připravili o příležitost získat smrtelné tělo, žít na zemi a činit pokrok. Kvůli způsobu, jakým svou svobodu jednání používali, o ni přišli.

Jediná moc, kterou dnes Satan a jeho následovníci mají, je moc pokoušet nás a zkoušet. Jejich jedinou

radostí je učinit nás tak bídnými, jako jsou oni sami.⁹ Jejich jediné štěstí plyne z naší neposlušnosti Pánových přikázání.

Ale uvažte toto – v předsmrtném životě jsme se rozhodli následovat Spasitele, Ježíše Krista! A protože jsme tak učinili, mohli jsme přijít na zem. Svědčím, že když se Spasitele rozhodneme následovat i nyní, zatímco jsme tady na zemi, obdržíme na věčnosti ještě větší požehnání. Vězte však, že se i nadále musíme rozhodovat, že budeme následovat Spasitele. V sázce je věčnost, a naše moudré používání svobody jednání a naše skutky jsou nezbytné k tomu, abychom získali věčný život.

Spasitel nám po celý život ukazoval, jak máme svobodu jednání používat. Když byl ještě chlapcem, vědomě se v Jeruzalémě rozhodl následovat svého Otce.¹⁰ Za své služby si bezvýhradně volil „vykonávat vůli Otce svého.“¹¹ V Getsemanech se rozhodl, že vytrpí všechny věci, říká: „Ne má vůle, ale tvá staň se. I ukázal se jemu anděl s nebe, posiluje ho.“¹² Na kříži

se rozhodl milovat své nepřátele a modlil se: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“¹³ A poté, aby mohl zřetelně ukázat, že se rozhoduje sám za sebe, byl ponechán o samotě. Otče, „proč jsi mne opustil?“, zeptal se.¹⁴ Až do samého konce používal svobodu jednání k tomu, aby vytrval do konce a mohl říci: „Dokonáno! jest.“¹⁵

I když byl zkoušen „ve všem nám podobně“¹⁶, s každým rozhodnutím a každým skutkem upevňoval svou volbu stát se naším Spasitelem – a zlomit pro nás řetězy hříchu a smrti. Svým dokonalým životem nás učil, že když se rozhodneme konat vůli Nebeského Otce, naše svoboda jednání bude zachována a my získáme více příležitostí činit pokrok.

Důkazy o této pravdě jsou v písmech všudypřítomné. Job přišel o vše, co měl, přesto se rozhodl zůstat věrným, a od Boha získal věčná požehnání. Maria a Josef se rozhodli dbát na varování anděla a uprchnout do Egypta, a život Spasitele tak byl zachráněn. Joseph Smith se rozhodl řídit pokyny Moroniho, a Znovuzřízení

se díky tomu uskutečnilo tak, jak bylo prorokováno. Pokaždé, když se rozhodneme přijít ke Kristu, vzít na sebe Jeho jméno a následovat Jeho služebníky, postoupíme vpřed na cestě k věčnému životu.

Na své pozemské cestě nám pomůže, budeme-li mít na paměti, že protiklad je také pravdivý: Když nedodržujeme přikázání nebo nedbáme na vnuknutí Ducha Svatého, naše příležitosti se omezují; naše schopnost jednat a činit pokrok se vytrácí. Když Kain vzal život svému bratrovi, protože miloval Satana více nežli Boha, jeho duchovní pokrok se zastavil.

Ve svém dětství jsem získal důležité ponaučení o tom, jak naše skutky mohou omezovat naši svobodu. Jednoho dne mi dal otec za úkol nalakovat dřevěnou podlahu. Rozhodl jsem se, že začnu u dveří a budu pokračovat směrem *do* pokoje. Když jsem byl už téměř hotový, uvědomil jsem si, že se nemám jak dostat ven. Na této straně nebyly dveře ani žádné okno. Lakováním jsem se doslova zahnal do kouta. Neměl jsem kam jít. Uvázl jsem.

Kdykoli neuposlechneme, zahá-
níme se duchovně čerstvým nátěrem
do kouta, do zajetí svých rozhodnutí.
I když jsme duchovně uvázli, existuje
cesta ven. Podobně jako u pokání,
obrátit se a přejít po čerstvě nalako-
vané podlaze představuje více práce
– hodně obrušování a přelakování!
Navrácení se k Pánu není snadné, ale
stojí za to.

Když rozumíme náročnosti pokání,
vážíme si toho, jakým požehnáním
je, že nás Duch Svatý vede v našich
rozhodnutích, a toho, že nás Nebeský
Otec, který přikázání dává, v jejich
dodržování posiluje a podporuje. Ro-
zumíme také tomu, že poslušnost při-
kázání v konečném důsledku chrání
naši svobodu volby.

Například, když dodržujeme Slovo
moudrosti, vyhýbáme se tak zajetí
chabého zdraví a závislosti na látkách,

kteří nás doslova okrádají o schop-
nost jednat sami za sebe.

Uposlechneme-li radu vyhýbat se
dluhům a zbavovat se jich, používáme
svobodu jednání a získáváme svobodu
používat své prostředky na to, aby-
chom pomáhali a žehnali druhým.

Uposlechneme-li radu proroka,
abychom pořádali rodinný domácí
večer, rodinnou modlitbu a rodinné
studium písem, náš domov bude
inkubátorem pro duchovní růst našich
dětí. Zde je učíme evangeliu, vydá-
vání svědectví a vyjadřování lásky
a nasloucháme jim, když sdílejí své
pocity a zkušenosti. Naše spraved-
livá rozhodnutí a skutky je osvobodí
od temnoty a posílí jejich schopnost
kráčet ve světle.

Svět učí mnohým lžím o svobodě
jednání. Mnozí si myslí, že bychom
měli jíst, pít a veselit se „... a pak-
liže budeme vinni, Bůh nás uhodí
několika ranami a nakonec budeme
spaseni“.¹⁷ Jiní se oddávají sekula-
rismu a Boha zapírají. Sami sebe
přesvědčují, že „protiklad ve všech
věcech“¹⁸ neexistuje, a tudíž „ať člo-
věk učiní cokoli, není to zločinem“.¹⁹
Toto ničí „moudrost Boha a jeho
věčné záměry“.²⁰

V protikladu se světským učením
nás písmo učí, že opravdu máme svo-
bodu jednání, a že spravedlivé uplat-
ňování svobody jednání činí rozdíl
v tom, jaké příležitosti budeme mít, a
jaká bude naše schopnost reagovat na
ně a dosahovat věčného pokroku.

Například, Pán dal králi Sau-
lovi skrze proroka Samuela jasné
přikázání:

„Hospodin poslal mne, abych tě
pomazal za krále, ... pozoruj tedy
nyní hlasu slov Hospodinových. ...

... Táhni a zkaz Amalecha, a za-
hlaďte jako proklaté všechno, což má.“²¹

Saul však Pánovo přikázání ne-
uposlechl. Uplatnil to, čemu říkám

„vybíravá poslušnost“. Spoléhaje se na
vlastní rozum, ušetřil život krále Agaga
a vrátil se s nejlepšími kusy dobytka,
ovcí a dalších zvířat.

Pán to zjevil proroku Samuelovi a
poslal ho, aby Saula sesadil z trůnu.
Když prorok za Saulem přišel, Saul
řekl: „Vyplnil jsem slovo Hosposi-
novo.“²² Prorok o tom však věděl své
a řekl: „Jaké pak jest to bečení ovcí
těch v uších mých, a řvaní volů, kteréž
já slyším?“²³

Saul svaloval vinu na ostatní
s výmluvou, že si lid ponechal zvířata
proto, aby je Pánu přinesl jako oběť.
Prorokova odpověď byla prostá:
„Zdaliž líbost takovou má Hospodin
v zápalích a v obětech, jako když se
poslušenství koná hlasu Hospodinova?
Aj, poslouchati lépe jest, nežli oběto-
vati, a ku poslušenství státi, nežli tuk
skopců přinášeti.“²⁴

Nakonec se Saul přiznal: „Zhře-
šil jsem, že jsem přestoupil rozkaz
Hospodinův a slova tvá, nebo jsem se
bál lidu, a povolil jsem hlasu jejich.“²⁵
Protože Saul neposlechl s přesností,
protože se rozhodl vybrat si, čeho
uposlechne, připravil se tak o příleži-
tost a svobodnou volbu být králem.

Bratři a sestry, posloucháme hlas
Pána a Jeho proroků s přesností? Nebo
si, stejně jako Saul, volíme vybíra-
vou poslušnost a bojíme se lidských
soudů?

Uznávám, že se všichni dopouš-
tíme chyb. Písmo nás učí: „Všickniť
zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží.“²⁶
Všem, kteří jsou v zajetí dřívějších
nespravedlivých rozhodnutí a kteří
uvázli v temném koutě bez všech
požehnutí, jež zajišťuje spravedlivé
užívání svobody jednání, říkám:
Máme vás rádi. Vraťte se! Vyjděte
z temného koutu ke světlu. I kdybyste
museli přejít po čerstvě nalakované
podlaze, stojí to za to. Věřte, že „skrze
usmíření Kristovo může býti spaseno

veškeré lidstvo“ včetně vás i mě, a to „skrze poslušnost zákonů a obřadů evangelia“.²⁷

Když nastala hodina Usmíření, Spasitel pronesl svou velkou Přímlyvnou modlitbu a promluvil o každém z nás, řka: „Otče, kteréž jsi mi dal, chciť, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal.“²⁸ „Totot jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“²⁹

Vydávám zvláštní svědectví, že Oni žijí. Když svou svobodu volby používáme spravedlivě, tak Je poznáváme, stáváme se Jim podobnými a připravujeme se na den, kdy „se každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná“, že Ježíš je našim Spasitelem.³⁰ Nechtě Ježíše Krista a Věčného Otce následujeme i nadále tak, jako jsme Je následovali na počátku, o to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Viz 2. Nefi 2:26.
2. Nefi 2:27.
3. „Věz, každá duše volnost má,“ ZNPPD 2, č. 21.
4. Alma 42:15.
5. Mojžíš 4:1.
6. Mojžíš 4:2.
7. Viz Nauka a smlouvy 29:36.
8. Mojžíš 4:3.
9. 2. Nefi 2:27; viz také 2. Nefi 9:9.
10. Lukáš 2:49.
11. 3. Nefi 27:13.
12. Lukáš 22:42–43.
13. Lukáš 23:34.
14. Viz Matouš 27:46; Marek 15:34.
15. Jan 19:30.
16. Židům 4:15.
17. 2. Nefi 28:8.
18. 2. Nefi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2. Nefi 2:12.
21. 1. Samuelova 15:1, 3.
22. 1. Samuelova 15:13.
23. 1. Samuelova 15:14.
24. 1. Samuelova 15:22.
25. 1. Samuelova 15:24.
26. Římanům 3:23.
27. Články víry 1:13.
28. Jan 17:24.
29. Jan 17:3.
30. Mosiáš 27:31.

Starší Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti apoštolů

Budiž světlo!

V našem stále nespravedlivějším světě je nezbytné, aby se hodnoty založené na náboženském přesvědčení promítaly i do veřejných debat a projevů.

Minulý měsíc jsem měl narozeniny. Jako dárek jsem od své manželky Mary dostal CD s písněmi o naději a víře od známé britské zpěvačky Very Lynnové, která inspirovala své posluchače během temného období druhé světové války.

Moje žena měla k tomu, aby mi dala právě tento dárek, jistý důvod. Bombardování Londýna v září 1940 začalo den předtím, než jsem se narodil.¹ Když moje maminka ve svém nemocničním pokoji poslouchala v rádiu zprávy o londýnském bombardování, rozhodla se, že mě pojmenuje po onom hlasateli, jehož jméno bylo Quentin.

Oné zpěvačce, Vere Lynnové, je nyní 93 let. Vloni byly některé její písně znovu vydány a okamžitě se v Británii dostaly na vrchol hudebního žebříčku. Ti z vás, kteří již něco pamatují, si možná vzpomenou na některé její písně, například „The White Cliffs of Dover“ [Bílé doverské útesy].

Jedna píseň, nazvaná „When the Lights Go on Again (All over the World)“ [Až se světla (na celém světě) znovu rozzáří], se mě hluboce dotkla. Díky ní mi na mysli vytanuly dvě věci. Zaprvé – prorocká slova jednoho britského státníka: „Světla nad celou Evropou zhasínají. V naší době už je znovu

svítit nevidíme.“² A zadruhé – letecké nálety na britská města, tak jako ty na Londýn. Aby bylo pro útočící bombardéry těžší najít jejich cíl, byly pokaždé všechny byty zatemněny. Lidé zhasli světla a zatáhli závěsy.

Ona píseň vyjadřovala optimismus a naději v to, že svoboda a světlo se znovu navrátí. Pro ty z nás, kteří rozumějí úloze Spasitele a Světla Kristova³ v pokračujícím boji mezi dobrem a zlem, je analogie mezi onou světovou válkou a morálními rozpory dnešní doby jasná. Veškeré lidstvo může „rozeznávat dobro od zla“⁴ právě díky světlu Kristovu.

Dosáhnout svobody a světla, nebo si je udržet, nikdy nebylo lehké. Od Války v nebi používají síly zla všechny dostupné prostředky k tomu, aby zničily svobodu jednání a utlumily světlo. Útok na mravní zásady a náboženskou svobodu nikdy nebyl silnější.

Jako Svatí posledních dnů musíme dělat vše, co můžeme, abychom si uchovali světlo a ochránili rodinu a společnost před tímto útokem na morálku a náboženskou svobodu.

Ochrana rodiny

Všudypřítomným nebezpečím pro rodinu je nápor zlovolných sil, který, jak se zdá, přichází odevšad. I když